Ч. 274. Середа 21 (8) грудня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Сербский торговельний договор. — З Угорщини. — Ізвольский в Парижи.

Дня 17 с. м. — як пише віденьский „Fremdenblatt“ — відбула ся у дра Козловского конференция між польскими і німецкими послами. Із сторони Німців були: Доберніґ, др. Лехер, др. Редліх, др. Штайнер, др. Сильвестер і др. Урбан. З польских послів явили ся: презес польского Кола др. Ґломбиньский, др. Левенштайн, др. Колішер, др. Ґурский і ин. Предметом розмови була справа будови каналів. Польскі посли пояснили німецким товаришам становище, яке займають в тій справі і причини, які їх приневолюють так, а не инакше поступати. З тих пояснень виходило перед усім, що Поляки відкидають всяке відшкодоване, а домагають ся рішучо будови доріг водних.

З німецкої сторони відповіджено, що німецкі посли зовсім не хотять усувати ся від рішеня справи будови каналів, але конечна річ насамперед з цілою ясностию обговорити справу в палаті послів і в покликаній до того парляментарній комісиї, заки буде можна приступити до розпочатя будови. Очивидно повинно ся з одної сторони добре розслідити фінансову спроможність держави, а з другої пoплатність каналів.

Також давне junctim між будовою каналів а альпейских зелізниць було предметом виміни гадок обох сторін. Альпейскі посли вказували на то, що альпейскі зелізниці мають перед усім на ціли скоре получене австрийских країв з Адрийским морем, отже альпейскі зелізниці приносять користь і тим краям, котрі лежать на півночи. Впрочім не всі альпейскі краї тягнуть з тих зелізниць пожиток, н. пр. Тироль і Стирия нічого на тім не зискали, бо ті шляхи не переходять тамтуди. Можна отже казати, що будову альпейских зелізниць рішив взгляд на користь країв положених на північ від Дунаю, отже Чехії, Морави і Галичини.

В справі же будови каналів, альпейскі краї були би ще менше від иньших інтересовані в тім, аби висказати в парляменті свої бажаня що до водної господарки. В тих краях з вдоволенем принято би утворене окремої комісиї для водної господарки.

Конференция покінчила ся по годині 11 перед полуднем.

Дальших приватних конференций в тій справі імовірно не буде.

Комісия правнича австрийскої палати послів відбула послідними днями кілька засідань під проводом пос. Ніцшого і після реферату п. Віттека приймила 22 параґрафів першого розділу проєкту закона о асекурацийних умовах без зміни. Той проєкт палата панів вже ухвалила.

З Відня доносять: Позаяк на послідним засіданю палати послів піднесено з міродатної сторони, що введене в житє сербского торговельного договору може послідувати на підставі уповновласнюючої ухвали, принятої парляментом, а позаяк можна надіяти ся, що той договор в найблизшім часі буде полагоджений в угорскім соймі і сербскій скупштині, проте введене в житє договору в Австриї наступить дня 1 січня 1911.

Угорский президент міністрів ґр. Кін-Гедерварі був в неділю перед полуднем у Найясн. Пана на окремій авдиенциї і здав справу о політичних подіях послідних днів. Відтак конферував ґр. Кін-Гедерварі з адміралом Монтекукколі. Вечером від'їхав угорский президент міністрів до Будапешту.

Угорский сойм радив на суботнішнім засіданю над торговельним договором з Сербією. На вчерашнім засіданю того сойму внесено 6-тиждневу провізорию банкового привілею.

Новоіменований російский амбасадор в

3)

ДЕЩО з ТЕХНІКИ.

(Написав — К. Вербин).

(Дальше).

Винаходом електричного дальновида займав ся дальше якийсь Бронк, котрий придумав був такий прилад, котрий за помочию сочки ловив образ і пускав его на плиту з многими селеновими кліточками; від тих кліток мали іти до якогось електро-маґнета а звідси дальше. Та й з сего винаходу не було нічого; він остав ся лиш на папери.

З початком сего столітя придумав був якийсь Люкс, родом з Бавариї, подібний прилад як Бронка. І в сім приладі мала т. зв. збираюча сочка кидати образ на селенові плиточки, котрі знов мали той образ передавати на кінцевій стациї білими точечками, що мали сполучити ся на кінцевій плиті в один образ. Але остаточно й Люкс не винайшов ніякого способу, як би можна образи в одній хвили передавати на велику віддаль. Від тої пори не було вже нічого чувати про електричні дальновиди, аж пішла чутка про згаданого російского професора.

Не перечимо, що остаточно колись може таки удасть ся винайти електричний дальновид, лиш він певно не буде такий, щоби ним можна заглядати в кождий кутик: до театру і каварні, до канцеляриї російского чиновника і до нори злодія та видіти, що там робить ся. Про електричний дальновид може бути лиш тоді бесіда, коли кінцева его стация буде ловити образ і посилати его або дротом або і без дроту до другої стациї, котра его буде відбирати, подібно як одна телеґрафічна або телефонічна стация ловить чи то письмо чи голос і передає его другій стациї або як телеґраф без дрота ловить і пересилає телеґрами воздухом. Щоби же якийсь дальновид хоч би й електричний сам один міг подібно як астрономічні дальновиди ловити образи, заслонені мурами і горами та передавати їх людскому оку, се есть виключене, хиба що хтось хоче вірити в такі ясновидці, як тота Японка Мібуне в Токіо, про котру розписують ся тепер ґазети і кажуть, що она може не лиш відчитати вписане назвиско на білеті схованім в скринку але може навіть в утробі матери розпізнати, чи на сьвіт прийде хлопятко чи дівчатко.

Але вернім ще до телефонів. Винахід телефону есть дуже недавний, а як велику ролю зачав він вже грати в нашім житю суспільним, покажуть слідуючі числа урядового обчисленя лиш в одних Сполучених Державах північної Америки. В 1907 р. було там розтягнених около 21 міліонів кільометрів телефонічних дротів, на котрих переведено більше як 11 міліярдів розмов. В 1880 р. було там всего лиш 55.000 кільом. дротів, а в 1890 р. ще лиш 370.000 кільом. При передпослідній обчисленю перед пяти роками, отже в 1902 р. було вже 8 міліонів кільометрів, а за пять літ число се збільшило ся о 13 міліонів. Чи за дальших пять літ отже в 1912 р. число се збільшить ся в такім самім відношеню, трудно припустити, бо вже тепер сіть телефонічна есть так велика, що відповідає всім вимогам.

Число апаратів телефонічних виносило в 1880 р. кругло 54.000 штук, в 1890 р. вже 234.000, в 1902 р. 2 і одна третина міліонів, а в 1907 р. около 6 міліонів. Кошти телефонів в 1907 р. обчисляють на 960 міліонів корон. Доходи товариств телефонових в тім самім часі виносили лиш в самих містах 900 міл. кор.

Найбільше послугують ся телефонами західні удільні держави, бо на своїх 540.000 апаратах розмавляли тілько разів, що нюйоркска держава на своїх 686.000 дальномовах. Найбільше апаратів телефонічних має північно-західна держава Вашінґтон, де на 1000 жителів припадає 142 дальномовів; там і найбільше вела ся розмова телефонами 326 на одного жителя, з чого виходить, що там кождий житель бодай раз на день телефоном розмавляє. Найменше люблять розмавляти телефоном в полудневій Каролінї, де на одного жителя припадає в році всего лиш 40 розмов. Сї числа однак не суть зовсім докладні, бо тут невчислені тисячі а тисячі телефонів по приватних домах, по готелях, клюбах, бюрах і домах торгових, де телефони служать лиш до домашного ужитку.

Не мало характеристичні ще й слідуючі числа. В списі телефонів в Ню-Йорці перед трийцяти літами було всего лиш 252 імен; нині спис імен займає 800 сторін дрібного друку. Місто мало тоді лиш одну централю, нині має їх 85 з 5000 телефоністками. Один будинок

Парижи, Ізвольский, прибув до Парижа скорше, як єго там надіяли ся і обіймив урядоване. В неділю приймив єго на авдиєнциї президент републики Фаллїєр. При тій нагоді як Фаллїєр так і Ізвольский виголосили бесїди, в котрих піднесено, що обі союзні держави і на дальше будуть удержувати ті відносини, аби удержати і скріпити загальний мир.

Siècle витаючи Ізвольского, пише, що Ізвольский обіймає становище росийского амбасадора в Парижи в критичній хвили для француско-росийского союза. Не досить супротив рішучої заяви німецкого канцлєра в парляментї помістити статю в „Новім Времени“ або оголосити інтервю з росийским міністром справ заграничних. Коли впевненя деяких дипльоматів, що Росия не розпічне европейскої війни, відповідають поглядам панующим в Петербурзї, то союз не має вартости, як то вже показало ся в часї росийско-японьскої війни. Франция була би лїпше зробила, коли би замість містити свої капітали в будову росийских зелїзниць, була їх ужила на побільшене своєї оружної сили. Siècle висказує вкінци надію, що Ізвольский зуміє розвіяти проявляючі ся у Франциї сумніви що до вартости союза з Росиєю.

Новинки.

Львів, дня 20-го грудня 1910.

— **Іменованя.** П. Міністер торговлї іменував управителя почтового, Макс. Дидушиньского в Горлицях, віцедиректором уряду почтового у Львові, а контрольора почтового Брон. Смоленя у Львові старшим контрольором почтовим в Дрогобичи. — П. Міністер скарбу іменував конципіста скарбового, дра Вікт. Мікулїцкого, комісарем скарбовим.

— **Цїсар а дїти.** Є. В. Цїсар взяв онгди участь в торжестві „Ялинки“ устроєнім у Відни в ратуши для бідних дїтий. Обдаровано 1600 дїтий. Присутні були на тім торжестві Архікн. Райнер, Леопольд Сальватор і протекторка стациї опіки над дїтьми, Архікн. Мария Йосифа. Цїсар на промову представителя товариства відповів коротко, желаючи товариству дальшого розвою.

— **З зелїзниці.** З днем 1 січня 1911 отвирає ся на шляху Ярослав-Сокаль поміж стациями Горинець і Верхрата пристанок особовий Девятир для руху особового і пакункового. Продаж білєтів відбуває ся на пристанку. Пакунки приймає керманич поїзду за оплатою належитости в місци призначеня. По відбір пакунків наданих до пристанка Девятир належить після постанов §. 34 II реґуляміну руху, зголосити ся зараз по приїздї до керманича поїзду.

Час відізду поїздів задержуючих ся на тім пристанку подано в дотичнім оголошеню.

— **Жертва львівского злодія.** В суботу вечером хотїли якісь два злодії вкрасти постав сукна з воза Яцка Гарасима. Коли Гарасим відогнав злодіїв від воза, один з них прискочивши до него, пхнув єго ножем в ліву грудь з такою силою, що ніж вбив ся аж до легких. Поготівля ратункова відвезла Гарасима до шпиталю.

— **З Черновець** доносять: Міністерство просьвіти системізувало на богословскім видїлї черновецкого університету нову доцентуру з рускою мовою викладовою з початком біжучого семестру. Є се доцентура катехитики, котру займав довгі часи архимандрит Стефанелї, викладаючи очевидно по румуньски. По єго спенсионованю професорска колеґія поручила суплєнтуру катехитики проф. Тарнавскому, що так само викладав по румуньски. Тепер міністерство просьвіти повірило суплєнтуру новосистемізованої рускої доцентури проф. Єремійчукови (що викладає инший предмет), аж до того часу, коли знайде ся відповідна учительска сила.

— **В Тлустім** відбудуть ся дня 23 грудня 1910 р загальні збори Повітового товариства кредитового господарского „Народний Дім“ стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою о год. 1 по полудни, коли буде приписане статутом число членів — а коли ні, то о год. 2 без згляду на скількість членів Збори відбудуть ся в льокали тогож товариства.

— **Дрібні вісти.** В наслідок того що насип осунув ся, здержано з днем 19 с. м. рух товаровий на льокальній зелїзници Львів - Підгайцї межи стациями Вовків Бережани. — Хорий на умі Федько Марков з Камінки струмилової, котрого везли в понедїлок до заведеня божевільних на Кульпаркові викликав на ул. Городецкій величезну авантуру і аж полїцаян мусїв помочи відставити єго на місце призначеня. — Служниця Анна Степецка, лїт 25, котру бив єї службодавець, кинулась з першого поверха дому ч. 9 при ул. Полтви на землю і потовкла ся дуже тяжко. — Жандармерия арештувала на Замарстинові Йоська Вайбіра і Ст. Йонтка, котрі займали ся торговлею живим товаром. — До трафіки Фанї Ґлязової при ул. Городецкій ч. 72 добули ся онгди в ночи злодії і забрали богато тютюну, циґар, значків почтових і готівку, а крім того золотий годинник і біле та наробили шкоди на звиш 1000 К.

— **Битва з розбишаками в Лодзї.** Минулого четверга о 6 год. 45 мін. рано на стациї в Лодзї (промислове місто варшавскої ґубернії в Росиї) перед від'іздом поїзду до Варшави добачили аґенти охрани 5 підозріних людий, котрі стояли при касї і хотїли купити білєти. Серед тих людий пізнали аґенти знаного їм розбишака Длужевского, котрого хотїли арештувати. Підійшовши до него, полїцаян і двох аґентів казали єму піднести руки до гори, що він і зробив без опору, але в тій хвили зачав значно покашлювати. На той знак роздали ся з ріжних сторін присїнка на двірци вистріли з револьверів. То стріляли — як опісля показало ся — товариші Длужевского. Користаючи з того заколоту, який зробив ся серед численних пасажирів, Длужевский вирвав ся з рук аґентів і пустив ся втїкати. Тодї аґент охрани Борковский стрілив за ним, але не поцїлив а сам дїставши кілька куль, погиб на місци.

В тій хвили в буфетї II. кляси пив чай хорунжий 15 полку ґренадиєрів, Михайло Гаврилов, котрий прибув там з рекрутами. Гаврилов, думаючи, що то може серед рекрутів прийшло до якогось заворушеня, добувши шаблї, вибіг до присїнка, де поцїлений кількома кулями погиб на місци. Старший жандарм добув револьвера і хотїв стріляти до розбишаків, але і єго зранив хтось в бік і в руки. Так само зранили кулї несподівано машиніста, Якова Розмисловича, котрий ішов на службу, а пасажира Давида Шварца убили на місци.

Вистріли на двірци викликали нечуваний переполох. Пасажири лягали на землю, щоби в той спосіб забезпечити ся від лїтаючих куль у воздусї. Розбишаки користаючи із загального заколоту і густої мраки, пустились втїкати. Завізвана полїция і войско окружили дворець і перевели ревізию всїх пасажирів. Арештовано 12 підозріних осіб. Поїзд від'їхав до Варшави з одногодинним опізненєм.

— **Катастрофа в наслїдок вибуху ґазу і динаміту.** Нинїшні депеші принесли вість про

Годзон Терміналь має більше участників телефонових як Греция і Болгария разом. Найспокійнїйший час есть межи 3 а 4 год. рано, коли то буває на мінуту не більше як 10 розмов. Межи 5 а 6 год. рано розмавляє в Ню-Йорці вже 2000 людий, в пів години опісля вже два рази тілько. Межи 7 а 8 годиною не дають 25.000 людий спокою при снїданку другим 25.000, межи 10 а 11 год. 150.000, межи 11 а 12 аж 180.000 людий і число розмавляючих доходить сим до найбільшої висоти.

*

Лїтаючі люди не належать вже нинї до байки як тоті чарівницї у нас, що колись на кочергах вилїтали коминами на „лису гору“ або як той грецкий Ікар син Дедаля, що втїкав на крилах з пер з острова Крети до Грециї і утопив ся в мори. Правда, що й нинїшні лїтаючі люди топлять ся в мори і забивають ся на смерть, але они таки дійстно лїтають і може вже недалекий час, коли у воздусї будемо так безпечно лїтати, як їздимо зелїзницею по земли, хоч очевидно як тут так і там не обійдесь без малих і великих катастроф. В виду такого поступу в штуцї лїтаня не від річи буде пригадати, хто перший з людий зачав лїтати.

Поминувши згаданого Ікара, котрого треба уважати за першого авіятика або летуна, все одно чи він був дійстно на сьвітї, чи належить лиш до байки, перше лїтане відбувало ся бальоном а першим чоловіком, що підніс ся бальоном у воздух, був француский аптикар Пілятр де Розіє, котрий бальоном Монґольфієра дня 15. жовтня 1783 р. підняв ся у воздух 27 метрів високо і держав ся у тій висоті через 4 і пів мінути. Перед тим однак відбували ся проби з пусканєм бальона у воздух а для більшого досьвіду привязувано і зьвірята до него. Про одну з таких перших проб розповідає очевидець Ріварель в недавно віднайденім листї з 1783 р.:

„Вчера устроїв король для свого двора видовище воздушного бальона і був сам при тім. Явили ся також репрезентанти академії наук а збіговиско цікавої товпи було величезне. Машина представляла дійстно величавий вид. Пан де Монґольфіє казав єї зробити із шовку і помастити оливою. Бальон той мав вид подовгастої кулї, був 60 стіп високий а в промірі мав 40 стіп і кінчив ся в долинї шийкою, котра мала в обемі 36 стіп. Під тим отвором запалили вохку солому, щоби було богато диму а бальон обнимали шнури, котрі надавали єму твердости а дим міг лиш крізь шийку входити. Небавком здула ся цїла величезна маса і мов би величезна баня підняла ся висше як вершок верзальского замку. Наконець дали знак і бальон підняв ся із землї в гору серед невтихаючих криків урадованої публики. Він держав ся яких дві мінути у висоті 200 стіп а тота висяча у воздусї маса зробила на всїх видців величезне враженє.

„Але небавком почав бальон поволи спадати і занесений вітром, спустив ся на землю може пів години дороги від Верзалю. Машина тота важила 700 фунтів і могла 400 фунтів двигнути. На неї поклали вівцю а в клїтцї завішеній на шийцї була пара курий. Крім того до тої шийки причепили ще значний тягар, щоби бальон держав ся зовсїм простовисно, отвором в долину і не перехилив ся на бік. П. Монґольфіє не замкнув долїшного отвору а хоч дим ішов все в гору, то таки боками виходив з бальона. То як і холод в горі причинили ся, що бальон борзо остудив ся. Зьвірятам на бальонї було зовсїм добре; они навіть не переставали їсти, коли піднимали ся в гору.

„З тої проби виходить, що дим не може бальон дуже високо піднести і що чоловік навіть там високо в горі, куди машина могла нас занести, може дихати і що о подорожних не можна побоювати ся, бо бальон не впаде лиш буде поволи спускати ся, так, що можна би тоту величезну масу зловити на підставлені руки. По тім всїм буде можна дивувати ся, що не подаю вам ніякої звістки про славу того п. де Монґольфієра. Про него суть двоякі погляди. Тоті, що ним погорджають, кажуть, що то чоловік, котрий не знає ні ґеометриї, ні механіки і хемії. Они такі люті, що кажуть, що той чоловік доконав лиш случайно „брутального дїла фізики“; але ті, що єго подивляють, доказують, що який би він і не був, а мимо того він щось винайшов, і що з него будуть так само собі глузувати як колись з Колюмба. Після мого погляду слава п. де Монґольфієра буде рости в міру того, як буде збільшати ся пожиточність єго винаходу“.

Автор того листу докоряє ще при кінци Монґольфієрови, що він замість самому підняти ся у воздух, вислав вівцю робити досліди в горі у воздусї.

(Дальше буде).

страшну катастрофу, котрої жертвою стало ся кількасот домів. Як прийшло до сеї катастрофи, поки що ще незвістно. Доносять лиш, що на централній зелізници в Новім Йорці будовано новий будинок і там настав вибух ґазу, а в слід за тим і вибух динаміту. На місци згинуло 12 людий а 13 було ранених. Ваґон електричної зелізниці підкинуло у воздух і кинуло ним на переїзджаючий самоізд. Чотири пасажири згинули на місци, а всіх прочих покалічило.

Дальше доносять: Лікарі подали поміч 300 раненим підчас вибуху, а сьвященики на улици уділяли умираючим послідних сьв. Тайн. В наслідок вибуху настало спустошене на всіх сусідних улицях. Вилетіло 5000 шиб. Богато осіб сила вибуху кинула об землю і богато возів поперевертало ся. Настав страшенний переполох. Женщини мліли. Найбільше скалічень есть від куснів розсадженого каміня і скла із шиб, котрі формально літали у воздусі.

— **Небувале веремя.** Нинї, 20. грудня виглядае Львів так як би в перших днях весни. День красний і ясний, на небі не видко анї хмарки а зі снїгу, що ще недавно творив непроходимі вали і спиняв всю комунікацию, не видко майже анї слїду, хиба ще де по яких темних і холодних заулках. Але так само нема снїгу вже й по полях. Вчера майже через цїлий день падав досить зливний дощ і змиев останки снїгу. Та навіть з підгіря і з гір доносять, що там нема снїгу а днї бувають ясні і теплі, ба, що більше в декотрих сторонах, мов би вже на весну ростинність зачинае ся рушати, на деревах пупінки розрастають ся а в декотрих сторонах — в Поронині над Дунайцем — показують ся перші весняні цьвіти.

В иньших краях, як в Анґлії, Ішпанії і Італії безнастанні зливи викликали велику повінь. В північній Італії повиливали многі ріки і потоки та позаливали поля. А найбільше шкоди наробили гірскі узбіча, котрі усуваючись, засипали виноградники і поля покладені терасами на узбічах. В многих сторонах засипала земля шляхи зелїзничі і дороги ведучі попід гори.

З Києва доносять: Стан води на Днїпрі підніс ся о 3 і пів метра, на лївім березї поробили ся великі озера. Селям грозить велика повінь. Вода понесла з кригою і богато суден. Вода в ріцї все ще прибувае.

Телеґрами.

Рим 20 грудня. Часописи доносять, що рада міністрів предложила палаті проєкт реформи виборчої, котрий обнимае право виборче, обовязки виборчі і зміну постанов о парляментарній інкомпатібілїтас (що не годить ся з парляментом).

Льондон 20 грудня. „Times“ доносить, що після індийских часописий місто Шірас (столиця перскої провінциї Фарзістан) есть зовсїм відтяте, служба почтова перервана, листи доходять до Іспагану по 26 днях; жидівске передмісте есть зовсїм знищене.

Ню-Йорк 20 грудня. Вчерашні вечірні ґазети обчисляють число убитих підчас вибуху на 14, а число ранених на 200.

Ню-Йорк 20 грудня. До часописи „Sun“ доносять з Кольон, що в наслїдок землетрясения запало ся в море богато острівців на побережу Тихого океана в Сан Сальвадор.

Москва 20 грудня. „Утро Россиї“ доказуе, що міністер просьвіти Кассо есть противний замкненю висших заведень наукових з причини теперішних страйків.

Надіслане.

— **Ми не хочемо** мати болю голови, болю ясна, зубів, ломаня членів, коленя в боку і ревматичних болїв. Длятого уживаемо флюід Феллера з маркою Elsa-Fluid. Пробна коробка коштуе лиш 5 К франко. Ми не знаемо жадних недуг жолудкових, анї корчів, анї відбиваня від коли уживаемо прочищаючих рабарбарових пігулок Феллера з маркою Elsa-pillen. 6 коробочок 4 К франко. Доставляе E. V. Феллер в Стубици, Elsaplatz N. 260, Кроация.

— **Найгарнїйшими дарунками для дітий і** шкільної молодіжи на сьв. Николая, Рівдво і Новий Рік — се звістні зі своеї дешевости, гарного, добірного змісту видання Руского Тов-а Педагоґічного. Купуючи свої рідні видання, учимо наших дітий любити все, що свое, крім того сповняемо народний обовязок, бо гроші одержані з видавництв йдуть на удержанє шкіл Р. Т. П. Просимо спішити з замовленями впрост до канцеляриї Товариства, ул. Мохнацкого ч. 12 можливо як найскорше, бо замовленя роблені в послїдній хвилї не може канцелярия як слїд виконати. Головно позволимо собі звернути увагу на ілюстровані книжочки для дітий в віцї від 2—10 року житя, які суть дуже дешеві і суть правдивою утїхою для дітий. Для старших знова, для читалень і иньших Товариств крім гарних, добірних до змісту і віку читача книжок, постарало ся Р. Т. П. о приемну забаву „Подорож довкола землї“ по цінї 1·50 К за примірник. Се, що в протягу одного місяця розійшло ся поверх 300 примірників сеї забави, говорить само за себе о давно відчуваній потребі такого видавництва. На сьв. Николая купуйте Тати і Мами своїм чемним дітям місто всяких витребеньок, книжки Руского Тов-а Педагоґічного а зробите тим дитинї приемність і поможете своїй Інституциї. Спішіть ся з замовленями, які полагоджуе ся відворотною почтою.

— **Подорож довкола землї,** весела товариска гра для науки і забави. Видане Руского Тов. педагоґічного у Львові. Цїна 1 К 50 с.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Залчківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

— **Рускі диктати** до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, 8·40, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.

З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.

*) Із Станиславова. **) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02

*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.

З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.

З Яворова: 8·15, 5·00.

З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.

З Підгаєць: 10·54, 9·44.

З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).

*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.

З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).

*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, **6·04**, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52*), 5·59**).

*) До Станиславова. **) До Коломиї.

До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.

До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).

*) До Рави рускої лиш в недїлї.

До Яворова: 8·20, 6·30.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.

До Підгаєць: 6·12, 6·30.

До Винник: 1·30, 10·30*).

*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.

До Винник: 1·49, 10·54*).

*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідае: **Адам Краховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недоцяда. (Телефона ч. 527)